

Forfatter: [Martin Brun]

Titel: Et sælsomt og græsseligt Qvinde-Spøgelse, seet og observeret ved adskillige Leiligheder og paa adskillige Steder her i Kiøbenhavn og i nogle Egne her i Nærheden, af nogle filosofiske Skildvagter. Sammenskreven til Skræk og Advarsel for alle, og til Forbedring for nogle af den politiske Speider.

Citation: [Martin Brun]: "Et sælsomt og græsseligt Qvinde-Spøgelse, seet og observeret ved adskillige Leiligheder og paa adskillige Steder her i Kiøbenhavn og i nogle Egne her i Nærheden, af nogle filosofiske Skildvagter. Sammenskreven til Skræk og Advarsel for alle, og til Forbedring for nogle af den politiske Speider.", i [Martin Brun]: *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 14, ?* Kiøbenhavn, 1771, s. 6. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-1_014-shoot-w1_014_025_p6_bZONE1427571.pdf (tilgået 19. juni 2021)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 14

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

og Sikkerhed bandt for dine Øine, at du ei skulde see, og stoppet dine Øren, at du ei skulde høre. — Du var en stor! — Ja Du var en stor Hore! ulyksalige Stad; men vi! — men vor Stad! — er den bedre? ere vi reenere? — Nei! vi skidne Sodomiter! vi opammer de heedeste Ildsluer fra Hævnens oprørte Svælg. Vi, ja vi vil forsøge, hvor heed et Helvede kan blive. — Nu iler Plager til vore Egne! nu nærmer den vrede Almagt sig til vore Stads Porte. — Jeg seer hende! ja, jeg seer hende, det fæle Spøgelse: det er Løstighed! denne Jordens gamle Hore; hendes Gang er snedig, hendes Vink trædske, hendes Øine funkler, hun favner i Fleng den Fremmede og den Indfødte, og den unge Karl og Ægtemanden, og Broderen og Blodsforvanten; den Gamle vil hun forsøge, og den Unge vil hun forføre, hun fanger dem begge; ja det er hende! jeg vil fortælle eder, I mine kiere Landsmand! al vores fælles Ulykke; al vores fælles Ulykke, den er farlig; men at kiende sin Sygdom, er Veien til Helbredelse. — Vaager og beder!